

191

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydatkowanie pieniędzy polskich za granicą.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 1963 r. w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydatkowanie pieniędzy polskich za granicą (Monitor Polski Nr 62, poz. 314) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Zezwala się na sprzedaż za pieniądze polskie artykułów konsumpcyjnych i usług w wagonach restauracyjnych i sypialnych państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach clearingowych lub transferowych, w czasie przebiegu tych wagonów w Polsce, oraz na wywóz do tych państw pieniędzy polskich uzyskanych z tego tytułu — pod warunkiem ewentualnego odstępowania wywiezionych pieniędzy tylko uprawnionym bankom w kraju przynależności wagonów.

2. Zezwala się na sprzedaż w wagonach restauracyjnych i sypialnych państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach transferowych, za pieniądze mające obieg ustawowy w tych państwach, artykułów konsumpcyjnych i usług w czasie przebiegu tych wagonów w Polsce oraz na wywóz za granicę pieniędzy uzyskanych z tego tytułu.

3. Zezwala się:

1) na sprzedaż w wagonach restauracyjnych i sypialnych eksploatowanych przez przedsiębiorstwo polskie, w czasie przebiegu tych

wagonów w komunikacji międzynarodowej na odcinku krajowym i zagranicznym, artykułów konsumpcyjnych i usług za pieniądze polskie lub za pieniądze krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach transferowych,

2) na wywóz za granicę pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży dokonanej na odcinku przebiegu wagonów w kraju.

Zezwolenia przewidzianego w niniejszym ustępie udziela się z zastrzeżeniem powrotnego przywozu do kraju kwot wywiezionych, jak również przywozu do kraju kwot uzyskanych ze sprzedaży dokonanej za granicą.

4. Zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy, o którym mowa w ust. 1, 2, 3, udziela się pod warunkiem zgłoszenia wywozu i przywozu określonych kwot polskiemu granicznemu urzędowi celnemu w formie pisemnej deklaracji dewizowej według wzoru ustalonego przez Główny Urząd Ceł i pod warunkiem potwierdzenia zgłoszenia przez urząd celny.

5. Zezwala się cudzoziemcom oraz odbywającym podróż zagraniczną osobom zamieszkałym w Polsce na zakup, bez przedstawiania dokumentów celno-dewizowych, artykułów konsumpcyjnych i usług, sprzedawanych w okolicznościach i na warunkach wymienionych w ust. 1, 2 i 3 pkt 1.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

192

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 18 czerwca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego, baraniego i końskiego podczas studzenia, chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 2 października 1964 r. w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego, baraniego i końskiego podczas studzenia, chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów (Monitor Polski Nr 70, poz. 328) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Szczegółowe normy ubytków naturalnych określają tabele 1—15.”;

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Przy jednostopniowym systemie chłodzenia

mięsa końskiego w półtuszach lub ćwierćtuszach do rozliczania ubytków naturalnych w okresie 24 godzin od chwili uboju, powstających podczas chłodzenia i przechowywania, stosuje się normy ubytków naturalnych ustalone dla 24 godzin chłodzenia od chwili uboju przy chłodzeniu systemem dwu- i trójstopniowym, określone w procentach w tabeli 4, pomniejszone przez odjęcie 0,20% od norm podanych w tej tabeli.

2. Do dalszych okresów przechowywania mięsa wymienionego w ust. 1 stosuje się normy ubytków naturalnych określone w tabeli 10, licząc pierwszą godzinę przechowywania w magazynie jako 25 godzinę po uboju.”;

3) po § 11 dodaje się nowy § 12 w brzmieniu:

„§ 12. 1. Podczas chłodzenia mięsa wołowego w półtuszach i ćwierćtuszach, mięsa cielęcego w tuszach oraz mięsa baraniego w tuszach systemem jednostopniowego chłodzenia stosuje się

normy ubytków naturalnych zawarte w tabeli 15.

2. Normy ubytków naturalnych wymienione w ust. 1 odnoszą się do okresu pełnych 24 godzin licząc od chwili uboju, niezależnie od tego, jak długo trwało chłodzenie mięsa w tunelu, i obejmują ubytki powstałe łącznie podczas chłodzenia i przechowywania mięsa w czasie 24 godzin.
3. Do dalszych okresów przechowywania mięsa wymienionego w ust. 1 stosuje się normy ubytków naturalnych określone w tabelach 10—14, licząc pierwszą godzinę przechowywania w magazynie jako 25 godzinę po uboju.”;

4) dodaje się nową tabelę 15 w brzmieniu:

„Tabela 15

Normy ubytków naturalnych mięsa wołowego, cielęcego i baraniego podczas studzenia i chłodzenia systemem jednostopniowym.

Rodzaj mięsa	Normy ubytków naturalnych w %		
	Klasa mięsa		
	I	II	III
1	2	3	4
Mięso wołowe w półtuszach	1,35	1,45	1,55
Mięso wołowe w ćwierćtuszach przednich	1,50	1,60	1,70
Mięso wołowe w ćwierćtuszach tylnych	1,25	1,35	1,45
Mięso cielęce w tuszach	1,50	1,75	1,95
Mięso baranie w tuszach	1,40	1,70	—

Normy ubytków naturalnych podane w tabeli dla mięsa wołowego w półtuszach stosuje się również do mięsa wołowego w ćwierćtuszach, jeżeli występują w danej klasie w ilościach i proporcjach równoważnych (komplety: 1 ćwierćtusza przednia i 1 ćwierćtusza tylna)“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

193

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 6 maja 1965 r.

w sprawie wydawania zaświadczeń dla wywozu za granicę obrazów i grafiki artystycznej oraz prowadzenia rejestru tych zaświadczeń.

§ 1. Twórca obrazu lub grafiki artystycznej, zamierzający osobiście wywieźć lub wysłać swe dzieło za granicę bez opłaty cła stosownie do poz. 45 pkt 1 taryfy celnej wywozowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ustanowienia cel na towary wywożone za granicę (Dz. U. Nr 18, poz. 120), powinien uzyskać zaświadczenie stwierdzające, że jest on autorem tego dzieła. Zaświadczenie wydaje zarząd okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania twórcy.

§ 2. Osoba nie będąca twórcą obrazu lub grafiki artystycznej, zamierzająca wywieźć lub wysłać to dzieło za granicę, powinna uzyskać zaświadczenie, stwierdzające wartość dzieła. Zaświadczenie wydaje delegatura Przedsiębiorstwa Państwowego „DESA” Dzieła Sztuki i Antyki.

§ 3. 1. Rejestr zaświadczeń wydanych w związku z ustaleniami, o których mowa w §§ 1 i 2, prowadzą i przesyłają:
1) zarządy okręgów Związku Polskich Artystów Plastyków

— do Zarządu Głównego tego związku do dnia 15 stycznia i 15 lipca,

2) delegatury Przedsiębiorstwa Państwowego „DESA” Dzieła Sztuki i Antyki — do dyrektora tego przedsiębiorstwa w Warszawie w terminach podanych w pkt 1.

2. Zarząd Główny Związku Polskich Artystów Plastyków oraz dyrektor Przedsiębiorstwa Państwowego „DESA” Dzieła Sztuki i Antyki przesyłają Ministerstwu Kultury i Sztuki — Zespół do Spraw Plastyki — do dnia 1 lutego i 1 sierpnia zbiorcze zestawienia rejestrów, o których mowa w ust. 1.

§ 4. Uzyskanie zaświadczenia przewidzianego w § 1 lub § 2 nie zwalnia od obowiązku uzyskania zaświadczenia bądź zezwolenia wymaganego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 maja 1965 r.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

194

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 1 czerwca 1965 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Opalenie Górne” obszar lasu o powierzchni 1,62 ha, stanowiący według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. część oddziału 110a w Leśnictwie Opalenie Nadleśnictwa Pelplin, położony w gromadzie Opalenie, w powiecie tczewskim województwa gdańskiego.

2. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zespołu roślinności leśno-stepowej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami